

Bicykuje nohami dopredu

Viete si predstaviť, že by ste na bicykli zaujali polohu skoro ako doma na gauči v obývačke? Opreli by ste sa do pedálov nohami vystretými dopredu a vyrazili na cestu. Napríklad aj do práce. Tak ako to robí Levičan Ing. Csaba Latika, majiteľ ležadlového bicykla. Bicykla, aký sa na cestách Slovenska vidí len veľmi zriedka, ba možno povedať, že skoro vôbec.

"Hovorí sa mu síce ležadlový bicykel, ale od ležania má trochu ďaleko, keďže na klasickom bicykli sa sedí, dostal práve takéto pomenovanie. V skutočnosti by sme mohli povedať, že na tomto bicykli sa tiež sedí, ale oveľa pohodlnejšie, skoro ako vo fotelke," - vysvetľuje na úvod nášho rozhovoru Ing. Latika.

Bicykle sú jeho koníčkom už od malička. Nezostal však len pri klasickom bicykli. Veľa kilometrov najazdil na favorite, potom kúpil tandem - bicykel pre dvoch a kilometre na tachometri rátal spolu s manželkou. Na cyklotúrach doma i v zahraničí najazdili vyše 12 tisíc kilometrov. Pred dvoma rokmi sa rozhodol pre ďalší nezvyčajný stroj na dvoch kolesách - ležadlový bicykel. "Videli sme takýto bicykel pri Viedni, keď sme boli s manželkou na cyklotúre popri Dunaji. Zaujal ma a tak som

začal hľadať informácie na internete, pretože bežne ho v obchodoch na Slovensku nedostať kúpiť, aj keď v súčasnosti už je u nás diler, u ktorého si ho môžete vyskúšať a objednať. Spočiatku ma odrádzala cena, ale keď som natrafil na výrobcu v

Čechách, šetril som s rozhodnutím kúpiť si ho."

Svoje rozhodnutie nefutuje a je presvedčený, že tento bicykel je perfektný. "Iná je najmä kvalita bicyklovania, je to oveľa pohodlnejšie, neboli vás zadok, krčná chrbtica, zápästia, tak ako pri dlhšej jazde na klasickom bicykli. Na cestnom bicykli sa pozeráte nepohodlne, skrčený dopredu, aby ste mali lepšiu aerodynamiku, na ležadlovom bicykli je dobrá viditeľnosť dopredu ako z auta. Podľa mňa je to zdravšie, rýchlejšie, bezpečnejšie."

Pri bezpečnosti sme sa na chvíľu zastavili. Mnohí šoféri totiž pri pohľade na "ležiaceho" cyklistu na bicykli krútia hlavou v obavách, že jazdiť na našich cestách na takomto dopravnom prostriedku je nebezpečné. "Teoreticky aj cyklista na obyčajnom bicykli môže spadnúť, resp. trochu vybočiť kvôli nerovnostiam. Dôležité však je, aby šoféri obchádzali cyklistov s dostatočným odstupom. Vtedy sa cíti bezpečne cyklista aj vodič. Ja sa snažím byť dobre viditeľný, na oblečení aj na bicykli mám reflexné pásy, odrazové sklička mám aj na kolesách. Používam spätné zrkadlo

a za zníženej viditeľnosti aj osvetlenie."

Ak by sme zalistovali v histórii, lehocipédy boli známe už v prvej polovici 19. storočia. Spomenúť treba však rok 1934, keď začali cyklistické preteky vyhrávať práve ležadlové bicykle. Vtedy sa funkcionári UCI (Union Cycliste Internationale - celosvetový zväz určujúci pravidlá v cyklistike) rozhodli lehociped diskvalifikovať a uzniesli sa na presných predpisoch, ako má bicykel vyzerať. Vývoj bicykla tak na najbližších 40 rokov zamrzol, resp. vylepšovali sa len maličkosti. V 80-tych rokoch sa opäť niektorí nadšenci vrátili k lehocipedom a začali ich oproti pôvodnej myšlienke vylepšovať. Akú majú podľa Ing. Latiku perspektívu ležadlové bicykle v súčasnosti? "Zatiaľ je ich na Slovensku veľmi málo, možno dvadsať. Myslím si, že ich bude stále čoraz viac, aj keď celkom nevymania klasiku. Určite budeme svedkom toho, že vývoj ležadlových bicyklov bude napredovať a nové typy budú stále pribúdať."

Ak si chcete jazdu na ležadlovom bicykli vyskúšať, prípadne získať o ňom bližšie informácie, môžete kontaktovať Ing. Latiku a on vám ochotne poradí. Kontakt naňho získate v našej redakcii. -vap-